

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 aprilie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Mat. 24:45-47**: „Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale”.

Ioel 2:23-26: „Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară. Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele și teascurile de must și de untdelemn, vă voi răsplăti astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare pe care am trimis-o împotriva voastră. Veți mânca și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului Dumnezeuului vostru care va face minuni cu voi, și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!”.

Ps. 145:8-20: „Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin de bunătate. Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui. Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta. Vor spune slava Împărăției Tale și vor vesti puterea Ta, ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta și strălucirea plină de slavă a Împărăției Tale. Împărăția Ta este o Împărăție veșnică și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe cei încovoiați. Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme. Îți deschizi mâna și saturești după dorință tot ce are viață. Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui. Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi”.

Bun venit călduros tuturor, în Numele scump al Domnului nostru! Este frumos că toți din toate popoarele și limbile, se pot conecta și pot avea parte de ceea ce Dumnezeu face în prezent. Am primit foarte multe saluturi. Când am citit toate aceste nume din mail-urile care ne-au fost trimise mi-a venit în minte Cuvântul din Apocalipsa, și anume că noi toți vom primi un nume nou cu care nu vom avea greutăți în a-l exprima. Cu numele acestea pământești avem greutăți în a le exprima, dar noi toți vom primi un nume nou pe care îl vom purta în vecii vecilor.

În mod deosebit doresc ca toți care nu vorbiți engleză, franceză, germană, toți să aveți răbdare cu noi, și atunci când se cântă cântările totuși să cântați împreună cu noi pentru ca noi toți să putem fi o inimă și un suflet. Cei mai mulți cunosc melodia unei cântări și pot cânta împreună cu noi din inimă. Cu adevărat pe noi ne interesează așa cum Însuși Domnul nostru a spus: această Evanghelia a Împărăției lui Dumnezeu va fi vestită tuturor popoarelor ca mărturie și apoi va veni sfârșitul. Noi putem fi sinceri și putem spune cu adevărat că această făgăduință se împlinește în fața ochilor noștri. Toate popoarele, toate limbile ascultă Evanghelia veșnic valabilă așa cum ne este spus în Apoc. 14:6. Bărbatul lui Dumnezeu a văzut un înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelia veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. Nu o evanghelia confecționată, ci Evanghelia veșnic valabilă care va fi vestită tuturor popoarelor. Cu adevărat noi trăim în împlinirea prorociei biblice. Fie în legătură cu Israelul, cu națiunile, în legătură cu Biserica, în toate domeniile, în toate privințele vedem cum prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri. În mod deosebit ne gândim la slujba pe care Dumnezeu a dăruit-o personal fratelui Branham. Dumnezeul atotputernic S-a coborât într-un stâlp de foc ca în zilele lui Moise, i-a vorbit în mod personal, i-a dat însărcinarea și i-a spus cu precizie ceea ce trebuie să se întâmple și cum să se întâmple. Dați-vă seama, la chemarea și trimiterea fratelui Branham, Domnul i-a spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot așa și ție îți vor fi date două semne”. Un semn a fost cu mâna. Moise trebuia să-și bage mâna în sân. El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada. Domnul a zis:

«Bagă-ți din nou mâna în sân.» El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum fusese mai înainte. Lepra apăruse doar pentru o clipă și apoi din nou totul era cum fusese mai înainte.

Așa i-a spus Domnul Dumnezeu fratelui Branham: „Ia în mâna ta stângă mâna dreaptă a persoanei care este în rândul de rugăciune. Dacă va fi tumoare, cancer sau orice boală va avea persoana respectivă ea va fi arătată pe mâna ta. Spune-i pacientului ca în timpul rugăciunii să nu închidă ochii, ci să-și țină ochii deschiși. Pentru că în acea clipă când tumoarea va dispărea de pe mâna ta, persoana respectivă este vindecată și poate pleca sănătoasă”. Oamenii au simțit puterea lui Dumnezeu în trupul lor și au plecat mulțumitori. Al doilea semn era că Domnul îi va descoperi lucruri tainice din viața persoanelor care vor fi înaintea lui în rândul de rugăciune. Noi am trăit cum fratele Branham a putut spune de unde veneau oamenii, din ce localitate erau și ce greutăți aveau în viața lor. De aproximativ 1500 de ori fratele Branham a spus AȘA VORBEȘTE DOMNUL pe baza viziunilor care i-au fost arătate. Astfel noi suntem mulțumitori pentru slujba infailibilă pe care Dumnezeu i-a dăruit-o scumpului nostru frate Branham cu care eu am mâncat la aceeași masă, am călătorit în aceeași mașină și am fost prezent în adunările lui. Cu adevărat am un mare privilegiu că, sincer, pot spune așa cum Petru și Ioan au putut spune: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții aceea vă vestim*” (1 Ioan 1:1). Și împreună cu apostolul Petru putem exprima că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul prețios, scump și sfânt al lui Dumnezeu, îndeosebi Cuvântul profetic. Mângâiați putem spune că niciodată înainte în perioada de două mii de ani, masa Domnului n-a fost atât de bogată ca în timpul nostru, ca în zilele noastre. Când înainte în cei două mii de ani trecuți Domnul a putut spune cuiva: „Depozitează hrana!”? Nici o singură dată Domnul nu i-a spus ca să împartă hrana, ci doar s-o depoziteze, s-o înmagazineze.

Și acest lucru trebuie amintit. Scumpi frați și surori, după deschiderea pecetilor în martie 1963 fratele Branham n-a mai participat la nicio adunare internațională și nici n-a mai făcut călătorii

internaționale. Când a primit viza pentru Africa de Sud lui i s-a pus o interdicție. El a spus: „slujba mea pentru Africa de Sud încă nu s-a încheiat”. Dar apoi în pașaport i-a fost pusă o viză cu interdicție de a mai participa la reuniuni religioase. Inima lui era frântă. Împreună cu fratele Jackson a predicat doar într-un cerc restrâns. Nu ca înainte la 300.000 de oameni, ci doar într-un cerc restrâns. Apoi el s-a rugat ca Dumnezeu să viziteze Africa, prin har. Când fratele Branham a fost în Zürich a văzut vulturul german zburând asupra Africii. Cu adevărat în Africa avem cele mai mari adunări. Dumnezeu cheamă afară într-un mod puternic din toate semințiile și de pe întregul continent. Dacă am intra în toate amănunțele atunci am putea spune că Dumnezeu a dăruit har. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi.

Pentru mine 2 aprilie este cea mai importantă zi. Am avut trăiri importante în viața mea, în anii 1948, 1949, pe tot decursul anilor 40 Dumnezeu a binecuvântat. Dacă mă gândesc la toate adunările din Germania de Nord, în mod deosebit la cele din Hamburg! Închipuți-vă odată: un frate Frank, a pedalat cu bicicleta din Krefeld până în Hamburg ca să participe la adunarea internațională care a avut loc acolo. Și eu am fost odată tânăr. Eu m-am urcat pe bicicletă, și împreună cu doi frați, Leo Guse și Manfred Udoman și am mers de la Krefeld la Hamburg. Pentru că în acei ani eu am fost binecuvântat acolo și am fost atras de Hamburg, acolo unde Cuvântul a fost vestit și Duhul lui Dumnezeu era puternic în lucrare în acel timp. Dar apoi a venit acel 2 aprilie 1962, și cum Domnul Dumnezeu a confirmat prin fratele Branham în 3 decembrie 1962 și noi o vedem cu adevărat împlinindu-se pe întregul pământ. Și ceea ce se petrece astăzi aici, unde suntem adunați peste 1200 de oameni. Aici în Centrul de Misiune sala principală cu o capacitate de 800 de locuri este plină, sala de mese cu o capacitate de aproximativ 440 de persoane de asemenea este plină. Noi am venit ca să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Noi am venit să spunem păcătoșilor: iertarea stă la dispoziția voastră; primiți-o! Noi am venit să auzim și să primim învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum este scris: „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu*” (Ioan 6:45). Noi toți am venit să vedem prorocia biblică împlinindu-se și cu adevărat s-o încadrăm acolo unde aparține, în mod divin.

Doresc să amintesc încă două trăiri care îmi sunt foarte importante. Și 28 decembrie 1978 a fost o zi deosebită. Atunci mi-a fost spus: „robul Meu, adună-Mi pe poporul Meu, pe toți aceia care au încheiat cu Mine legământ prin jertfă. Eu îi voi lăsa să asculte cuvintele Mele”. Aceasta s-a întâmplat în camera din mijloc, în apartamentul cu numărul 15. Vă puteți da seama ce înseamnă acest lucru pentru mine. Cu adevărat eu am auzit vocea Domnului cu urechile mele: „Adună-Mi pe poporul Meu. Eu îi voi lăsa să asculte cuvintele Mele, ca popor de legământ al lui Dumnezeu”. El a încheiat un legământ nou cu noi, Mat. 26:26-28: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Toți aceia care cu adevărat au primit iertarea păcatelor, care au fost împăcați cu Dumnezeu, pot cânta: „Am fost curățat de vina mea și am intrat în bucurie. Veșnic Îl voi lăuda pe El, Răscumpărătorul”.

Frați și surori, credeți fiecare Cuvânt din toată inima. Primiți fiecare Cuvânt. Dar vă rog fiți atenți: „robul Meu, adună-Mi pe poporul Meu”. Nu ca să asculte pe cineva, ci să asculte pe Domnul, să asculte Cuvântul Lui. „Adună-Mi pe poporul Meu, adună-Mi poporul Meu”. Nu „adună poporul pentru tine”, ci „Adună-Mi Mie pe poporul Meu ca să asculte cuvintele Mele”. Toate răstălmăcirile vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil și Cuvântul este în noi.

Doar mai târziu am găsit Cuvântul din Deut. 4:10: „*Domnul Dumnezeu i-a spus lui Moise: «Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...»*”. Închipuiți-vă odată, gândiți-vă la acest lucru! Domnul nostru este același, ieri, azi și în veci. Domnul Vechiului Testament este Domnul Noului Testament. Pentru că în Lc. 2:11 s-a spus: „*astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. El era Domnul în întregul Vechi Testament, apoi, ca Domn, El a venit la noi, a luat un trup de carne pentru ca în trupul de carne să ne dăruiască răscumpărarea, prin har. Totul este o realitate divină. Da, „strânge-Mi pe poporul Meu la Mine”.

Referitor la aceasta, a trebuit să mă gândesc când Domnul mi-a poruncit cu privire la terenul de pe parcela alăturată care aparținea vecinului. Trebuie să vă dați seama. Chiar dacă în primul sfârșit de săptămână din luna mai avem ceva greutăți, dar, de fapt, totul va

decurge foarte bine. Vă rog ca toți aceia care puteți veni să veniți la adunare. Aici avem călăuzirile pe care le-am primit din partea Domnului. Acest lucru a avut loc într-o duminică de 18 iulie 1976. Ziua era pe sfârșite, seara începuse și eram aici în colțul casei lui Dumnezeu. Așa cum auziți voi vocea mea, mi-au fost spuse cuvintele: „robul Meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o Mie. Zidește pe ea pentru că vor veni mulți din diferite țări care vor avea nevoie de cazare”. Dați-vă odată seama, aceasta a fost în anul 1976. Atunci noi toți socotiserăm că Domnul Se va întoarce în curând. Deja înaintea plecării Acasă a fratelui Branham, dar mai ales după plecarea lui, cine s-ar fi gândit vreodată că va mai dura atâta vreme. S-o spunem pe scurt. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Această clădire a avut doar 6 metri în stânga, 6 metri în partea nordică. Totul aparținea vecinului. În luna care a urmat l-am sunat pe acest vecin care era cel mai mare comerciant de automobile din Krefeld, și i-am spus: „Domnul Tölke, doresc să vorbesc cu dumneavoastră în legătură cu parcela de teren alăturată”. El mi-a spus: „Domnule pastor Frank, nici nu se pune în discuție aceasta. Nu avem nimic de discutat despre această temă. Eu și fiii mei trebuie să ne extindem afacerea și avem nevoie de clădiri pentru expoziția mașinilor, avem de gând să construim pe acest teren” și apoi a închis telefonul. Exact după 21 de zile după acea zi de luni, m-a sunat înainte de ora 8: „Domnul Tölke la telefon. Domnule Frank, trebuie să vă vând terenul”. În acea săptămână ne-am dus la notar. Dacă mă gândesc la toate aceste trăiri pentru care Dumnezeu S-a îngrijit, atunci frați și surori, putem doar mulțumi.

Permiteți-mi să amintesc câteva versete biblice căci pentru noi Cuvântul lui Dumnezeu este totul. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil. Cine se îngrijește de Biserica Lui? Voi veniți din toate popoarele, limbile și națiunile, iar noi suntem foarte mulțumitori pentru aceasta.

În Apoc. 3 avem o făgăduință care este dată biruitorilor din această epocă de timp care vor fi răpiți și vor vedea slava lui Dumnezeu. Citim din Apoc. 3:21-22: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie....*”. Ați auzit voi aceasta? „*îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie*”. Lăudat și cinstit

să fie Dumnezeu nostru! Ce chemare înaltă! Noi vom împărați împreună cu Domnul și Răscumpărătorul nostru timp de o mie de ani. Biruiește! Biruiește tot ceea ce-ți stă în drumul tău! Biruiește! Dumnezeu ne dăruiește har să biruim și să fim parte din gloata biruitoare. Eu vă spun că Dumnezeu în Cuvântul Său ne-a dat făgăduința și El o împlinește pe atât de adevărat pe cât El a dat-o. Din fiecare epocă a Bisericii este chemată afară o gloată biruitoare care Îl va întâmpina pe Domnul. „*Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”. Tronul din cer este tronul Tatălui. De aceea noi ne rugăm „Tatăl nostru care ești în ceruri”. Niciun om nu se roagă: „Fiul nostru care ești în ceruri”, sau „Duhul nostru cel Sfânt care ești în ceruri”. Ci întotdeauna „Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău”. Dar întocmai așa recunoaștem noi că Tatăl S-a descoperit în Fiul. Emanuel – Dumnezeu este cu noi. Pentru mine încadrarea biblică este totul. Eu cred că nu vă va șoca, dar unii se roagă: „Iubite Domn, Îți mulțumesc că noi suntem copiii Tăi” – așa ceva nu există! Noi suntem copii ai lui Dumnezeu, noi suntem copii ai lui Dumnezeu. Și aici trebuie să fii foarte atent ce spui. Unde este scris „Domnul”, unde este scris „Dumnezeu”, unde este scris „Tată”, unde este scris „Fiu”. Poate nici n-ar trebui să spun aceste lucruri, dar pentru mine fiecare Cuvânt are locul potrivit și aparține în acel loc de unde aparține. Voi, care nu sunteți poporul Meu, veți fi numiți fii ai Dumnezeului Celui viu. El S-a descoperit ca Fiu, iar noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos, Domnul nostru. Așa cum Răscumpărătorul nostru a putut spune în Ioan 20:17: „*Eu Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru*”, așa noi recunoaștem că am fost înfiați și suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu pentru veșnicie și vom vedea Fața Lui.

Apoi există minunatele locuri care ne sunt date ca niște atenționări, în Evrei 10, pentru ca noi să putem rezista până în ziua revenirii Lui pe care Dumnezeu a hotărât-o. Evrei 10:36: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”. Ce Cuvânt puternic: „*răbdare*”!

Câți frați și surori spun: „Durează atât de mult, durează atât de mult”! Dacă ne uităm în urma noastră la cei 55 de ani de când mesajul este purtat pe întregul pământ. Noi am predicat despre restituire și revenirea Domnului, am vorbit despre ceea ce a fost la început în Biserică. Și de fiecare dată întrebarea: „Unde rămâne împlinirea?” Nu vă îngrijorați. Noi ca trimiși ai Lui vestim Cuvântul Său, dar pentru împlinirea a ceea ce a făgăduit, El Și-a luat responsabilitatea. Eu nu pot da o restituire, dar Dumnezeu o poate dărui cu toată măsura, și El o va face tot atât de sigur cum El a dat și făgăduința. Este scris că Dumnezeu dăruiește ploaia timpurie și târzie. Astfel noi suntem foarte mulțumitori că știm că El veghează asupra Cuvântului Său. Pentru noi care vestim Cuvântul Său este foarte important ca să facem totul conform Cuvântului Său, așa cum El ne-a spus.

Permiteți-mi să citesc din Exod. M-a surprins acest lucru. Citim în Exod 40 unde avem descrise rânduielile pe care Domnul Dumnezeu le-a dat lui Moise. În mod principal era vorba de chivotul legământului și tot ceea ce trebuia să fie construit în Locul preasfânt și în Templu. Aici este scris de șapte ori că Moise *a făcut totul după porunca Domnului*, și tot ceea ce a făcut el a făcut-o exact așa cum Domnul i-a poruncit. Din Exod 40 citim doar ultima parte a versetului. Mai întâi Ex. 40:19b: „...a făcut totul *cum poruncise lui Moise, Domnul*”. Următorul verset: „*a pus drugii la chivot și a așezat capacul ispășirii deasupra chivotului*”. Apoi sfârșitul vers. 21: „...și *a acoperit astfel chivotul mărturiei, cum poruncise lui Moise, Domnul*”. Vers. 23b: „...*cum poruncise lui Moise, Domnul*”. Vers. 25b: „...*cum poruncise lui Moise, Domnul*”. Vers. 27b: „...*cum poruncise lui Moise, Domnul*”. Vers. 29b: „...*cum poruncise lui Moise, Domnul*”. Și din nou la sfârșitul vers. 32b: „...*cum poruncise lui Moise, Domnul*”.

Scumpi frați și surori, când Domnul cheamă pe cineva, atunci El dă îndemnuri, porunci, și este necesar să împlinești cu precizie ceea ce Domnul a poruncit. Cât de des mi se pun întrebări cu privire la adunările locale, bătrâni, diaconi, „este corect să fie doar un păstor și nu doar bătrânii?”. Multe întrebări îmi sunt puse. Eu mă gândesc la Cuvântul pe care Domnul mi l-a poruncit: „robul Meu, nu înființa biserici locale!” Eu n-am dreptul să mă amestec în ceea ce se petrece în

adunările locale. Dumnezeu Își are pe slujitorii Săi, frații din toate țările, în toate localitățile, care poartă responsabilitatea în adunările locale. Exact așa o putem citi în Mat. 24, hrana este dată mai departe aceluia care, de asemenea, sunt hotărâți, sunt aleși să dea mai departe și să împartă aceeași hrană duhovnicească. Dar câteodată frații nu pricep, ei doresc ca eu să așez bătrâni în slujbă, să mă rog pentru păstori – asta nu merge! Eu trebuie să rămân la ceea ce mi s-a spus. Astăzi, cu această veste nu este vorba de adunările locale, ci este vorba de Mireasa Mielului, pentru ca toți să se plece sub ordinea divină. Dacă uneori aud că în aceeași localitate există până la 8 grupuri diferite în cadrul mesajului, atunci aceasta îți frânge inima. Oamenii încă n-au înțeles despre ce este vorba. Fiecare dorește să facă ceva, fiecare dorește să fie ceva. Nu, nu, nu! Fii răstignit împreună cu Hristos și spune: „Dumnezeule, făcă-se nu voia mea, ci voia Ta”. Pentru ca unitatea să poată prinde contur în Biserică. Așa cum în zilele lui Moise, și apoi mai târziu, în zilele lui Iosua și în timpul lui Solomon s-a întâmplat: rolul principal l-a avut chivotul. În zilele lui Iosua era vorba ca chivotul să fie purtat pe umerii preoților și apoi au trecut Iordanul spre țara făgăduită lor.

Ce ne-a dăruit Dumnezeu? Dumnezeu ne-a deschis chivotul, ne-a descoperit Cuvântul proaspăt de la tronul Său. Dacă mă gândesc la deschiderea celor șapte pecetei, cât har ne-a dăruit Dumnezeu! Chiar dacă uneori fratele Branham n-a explicat și n-a exprimat un gând până la capăt, atunci noi putem citi mai departe și știm despre ce este vorba și de unde aparține. Eu nu știu ce înseamnă acest lucru pentru voi, dar pentru mine este ziua pe care Domnul a făcut-o. El Își scoate afară pe poporul Său din toate rătăcirile, din toate încurcăturile, din toate răstălmăcirile, îi aduce înapoi la Cuvânt, ca să fie sfințiți în Cuvânt.

Așa cum a spus Domnul, în mod deosebit în Ioan 8:47: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu*”. Apoi Se întoarce către cărturari și le spune: „*voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*”. Dacă ne gândim la timpul nostru, câți sunt aceia care nici măcar nu se întorc înapoi la Cuvânt, ci rup citatele fratelui Branham din contextul în care au fost spuse și le răstălmăcesc după propriile lor idei. Și cea mai mare durere care mă lovește este

atunci când fratele Branham este adus în legătură cu o învățătură rătăcitoare. Fratele Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu absoluta descoperire despre căderea în păcat, despre Vechiul și Noul Testament, despre dumnezeire, despre alegere, botez, despre Cină. Tot ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, El a descoperit. Bărbatul lui Dumnezeu chiar a putut spune: „Îngerul Domnului a venit în încăperea în care eram și mi-a spus ceea ce s-a petrecut în Grădina Eden. Înainte de amiază s-a petrecut amăgirea Evei care s-a împreunat cu Șarpele; iar după amiază împreunarea ei cu Adam”.

Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit. Unde ai fi fost tu? Unde aș fi fost eu? Ce aș fi făcut eu? Ce aș fi știut eu, ce ai fi știut tu, dacă Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe robul și prorocul Său? El i-a putut vorbi, prin viziuni i-a descoperit adevărul și de fiecare dată Îngerul Domnului era la dreapta lui. Și acest lucru este batjocorit. Sunt mulți care batjocoresc atunci când eu spun că „vocea Domnului vine de sus din dreapta”. Aceasta pur și simplu doare. Nu este teamă de Dumnezeu în mijlocul poporului. Închipuri evlavioase, prorocul ici, prorocul dincolo. Ce ne interesează pe noi? Domnul Dumnezeu are primul și ultimul cuvânt și doar ceea ce este scris în Biblie este Cuvânt al lui Dumnezeu, este învățătură dumnezeiască și așa rămâne pentru veșnicie.

Pentru mine este o zi deosebită. Am în urma mea 55 de ani de slujbă și mă gândesc la toți frații; în ultimele zile m-am gândit mult la ei. În mod deosebit m-am gândit la fratele Russ cu care am petrecut împreună mulți ani. Din anul 1954 am fost într-o legătură spirituală deosebită. În Dortmund, în aceeași adunare, în biserica fratelui său, Geresdorf, de la început Dumnezeu i-a hotărât pe frați să sprijine lucrarea lui Dumnezeu. Mă gândesc la acea seară, când așa cum auziți voi acum vocea mea mi s-a spus: „robul Meu, așează pe frații Leonhart Russ și Paul Schmidt ca bătrâni în slujbă pentru că pe ei i-am hotărât”. Nu vă puteți da seama ce înseamnă așa ceva pentru mine. În fiecare legătură, în toate domeniile Dumnezeu a dăruit har.

Dar apoi a existat o zi când a fost dată o prorocie care nu era de obârșie divină. Și când acest lucru a fost dezvăluit, s-a întâmplat în legătură cu o prorocie cu un cuplu „Klaus Pranzas care trebuiau să fie

așezați într-o slujbă”. După ce prorocia a fost dată au fost cântate o cântare după alta. Ce mi-a rămas de făcut? Cuvintele prorociei sunau așa: „robul Meu,...”. Da, da, eu cu adevărat stăteam sub impresia că nimeni nu poate exprima AȘA VORBEȘTE DOMNUL decât dacă cu adevărat Domnul a vorbit. Apoi a venit o sâmbătă a anului 1978 – eu mi-am notat toate aceste date – când ședeam în biroul meu, era în jurul orei 10 dimineața, am auzit cuvintele: „robul Meu, cercetează Faptele apostolilor, dacă vreodată au fost chemați în slujbă un bărbat împreună cu nevasta lui”. Eu m-am prăbușit. De fiecare dată când vocea Domnului răsună are și un efect asupra trupului. Aceasta niciun om nu și-o poate închipui. Dar când am spus acest lucru „prorociței” s-a întâmplat în clipa aceea; ea n-a primit și a spus doar atât: „eu trebuie să te distrug”. Spun aceasta cu un singur scop: să ne păzim să facem sau să spunem ceva de la noi din mintea noastră. Voia lui Dumnezeu să se întâmple în simplitate în toate privințele, în viața noastră și în viața Bisericii, prin har. Astfel ca nimic să nu se poată infiltra, pentru ca adevăratul grâu curat să se adune înaintea Feței lui Dumnezeu. Așa cum fratele Branham a putut spune foarte frumos despre lanul de grâu pe care el îl văzuse în viziune. El a spus: „Acum adevăratul grâu trebuie să primească coacerea deplină înainte ca secerișul să poată avea loc”. Apoi Domnul mi-a arătat lanul de grâu copt și recolta care trebuia să fie adunată, și prin har este adunată.

Cu inimi mulțumitoare ne uităm în urmă la ceea ce a făcut Dumnezeu. Se pare că și ceea ce a făcut Dușmanul a trebuit să fie în voia îngăduită a lui Dumnezeu, pentru ca în Biserică să nu mai fie niciun amestec, ca să nu mai fie adus nimic propriu, ci Duhul lui Dumnezeu să poată lucra în curăție și adevăr. Noi știm ce a spus și a făgăduit Domnul nostru. Am pe inimă multe versete biblice pe care cu mare drag le-aș împărtăși în legătură cu călăuzirile Domnului, dar Îi mulțumesc lui Dumnezeu din suflet că El veghează asupra Cuvântului Său. El a vegheat asupra Bisericii și Își va desăvârși lucrarea Biruitor, pentru că așa este scris: „Moartea va fi înghițită de biruință”. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota. El va desăvârși lucrarea de răscumpărare așa cum a desăvârșit lucrarea Lui de creație. Noi purtăm acest mesaj divin până la marginile pământului, până când ultimii vor fi chemați afară, își vor trăi răscumpărarea în mod personal, până când

Își vor găsi legătura lor cu Dumnezeu, toate influențele răutăcioase vor fi dispărute și vom fi aduși sub influența Duhului și a Cuvântului pentru ca, cu adevărat, să devenim o inimă și un suflet. Dar și acest lucru aparține de aceasta. Așa cum în Fapte 17:11 este dată mărturia: „*cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa*”. Noi cercetăm în Sfânta Scriptură nu ca să căutăm greșeli. Noi cercetăm sfânta Scriptură ca să găsim ceea ce Dumnezeu a făgăduit, s-o credem și apoi să avem parte de împlinire.

Ceea ce mi-a devenit foarte mare este un Cuvânt din Iosua. Fiecare făgăduință pe care o dăduse Dumnezeu și-a găsit împlinirea, s-a împlinit. Nicio singură făgăduință n-a rămas neîmplinită. Voi toți care v-ați dedicat viețile Domnului și sunteți pregătiți să primiți botezul, poate ar fi bine să așteptați până în luna mai. Am fost rugat dacă putem avea un botez la începutul lunii mai. Dacă este în voia lui Dumnezeu poate puteți aștepta până la începutul lunii mai. Toți care v-ați dedicat viețile Domnului și puteți crede și acționa biblic să vă lăsați botezați în Numele Domnului Isus Hristos.

În anul 1948 am fost botezat în titluri: „în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Dar imediat ce am auzit cum trebuie să aibă loc botezul biblic, noi frații ne-am dus la fluviul Rin și la lacul Römer și ne-am botezat unii pe alții în *Numele Domnului Isus Hristos*. Și acest lucru trebuie spus tuturor: „*Curățați-vă voi care purtați Cuvântul Domnului*”. Voi care ascultați Cuvântul Domnului: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Voi sunteți deja curați din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus. Cu adevărat noi trebuie să înlăturăm, să dezbrăcăm fiecare învățătură, fiecare tradiție, fiecare datină, tot ce nu este biblic. Trebuie să ieșim cu totul afară din prizonieratul babilonian, să nu purtăm nicio manta babiloniană. Ci așa cum deseori am cântat în cor: „totul nou”, astfel ca Domnul să poată face cu noi un început nou.

Cuvântul pe care l-am citit ultima duminică în Zürich încă mă mai urmărește. Gândiți-vă la acest lucru, în Vechiul Testament, în Mica este acest puternic Cuvânt al lui Dumnezeu. Citesc încă o dată Mica 7:18-20: „*Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? – El nu-Și ține mânia*

pe vecie, ci Îi place îndurarea! El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate păcatele noastre. Vei da cu credincioșie lui Iacov și vei ține cu îndurare față de Avraam ce ai jurat părinților noștri în zilele de odinioară”.

Lui Dumnezeu Îi place îndurarea, Lui Îi place îndurarea. Nu există vreo mare pământească care n-ar avea un fund al ei. Dar fundul mării dragostei divine nu poate fi găsit. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu este dragoste, și dragostea lui Dumnezeu S-a descoperit față de noi, prin har. Noi trăim în ziua harului, în timpul harului. Așa cum Dumnezeu îi spusese lui Moise: *„Eu dăruiesc har aceluia care vreau să-i dăruiesc har, Mă îndur de cine vreau să Mă îndur, și am milă de cine vreau să am milă!”* Mai sunt multe versete biblice care îmi sunt pe inimă.

Din 2 Cor. putem citi nu doar cap. 5:20: *„Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!”* Ci putem citi și cap. 3, că măhrama cu care Moise își acoperea fața încă rămâne neridicată de peste Israel. Apoi este scris că doar în Isus Hristos măhrama este dată deoparte. Doar atunci putem vedea cât de prețios ne este nu doar Cuvântul, dar și realitatea: *„descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu robului Său, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând”.*

În această legătură să spunem: Moise a făcut totul așa cum Domnul îi poruncise să facă. Ioan Botezătorul a putut spune: *„Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc»”.* El a putut spune: «El mi-a zis», el a primit o călăuzire directă. Când ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești Ilie?», el le-a răspuns foarte clar: «Nu sunt!». Apoi când mai departe l-au întrebat: «Dar cine ești, ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?». Atunci el le-a răspuns: *„«Eu», a zis el, sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Neteziți (pregătiți) calea Domnului», cum a zis prorocul Isaia”.* Fiecare bărbat al lui Dumnezeu

și-a cunoscut chemarea, însărcinarea, trimiterea și ce trebuia să împlinească în Împărăția lui Dumnezeu.

În ziua Cincizecimii Petru s-a sculat în mijlocul fraților și a spus: „*Fraților, știți că Dumnezeu a făcut o alegere între voi (m-a ales), ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei, și să creadă*”. Și în locul lui Iuda a trebuit să fie ales unul (Fapte 1:17-26) și Petru s-a întors înapoi în Vechiul Testament și a urmat întocmai ceea ce era scris în Cuvântul din Psalmul 109. În ziua Cincizecimii bărbatul lui Dumnezeu a putut spune în Fapte 2:17: „*În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură*”.

Apostolul Pavel a putut spune ceea ce i-a spus Domnul la chemarea lui și Domnul a și confirmat-o: „*Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor, păgânilor, la care te trimit, ca să le deschizi ochii...*” (Fapte 26) și astfel prin adevărata propovăduire a adevăratului Cuvânt oamenilor le sunt deschiși ochii spirituali. De aceea Domnul nostru a putut spune: „*ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud; și de inimile voastre care primesc!*”.

Permiteți-mi ca în această zi să-I mulțumesc Domnului Dumnezeu. Sunt mulțumitor pentru voi toți din toate popoarele, din toate limbile și din toate națiunile. Așa cum Domnul Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam în Gen. 12:3: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”, tot atât de sigur Domnul a spus că: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*” (Mat. 24:14). Dar Miresei lui Isus Hristos, Evanghelia îi este propovăduită pentru chemarea afară: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*” (2 Cor. 6). Așa cum un frate a exprimat odată: „*În acest timp Dumnezeu are o Sămânță-Cuvânt*”. El și-a semănat făgăduințele Sale, iar adevărații credincioși care fac parte din Mireasa Mielului ascultă cuvintele Lui.

Voi știți, în Mat. 24 este scris despre revenirea Domnului înainte de a fi vorba despre împărțirea hranei. În Mat. 24 suntem atenționați

din nou să fim pregătiți pentru revenirea Domnului. Înainte să vină vers. 45 la 47, din Mat. 24 citim ceea ce este scris de la vers. 42: „*Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru*”. Vegheați și rugați-vă ca să fiți găsiți vrednici să scăpați de tot ceea ce va veni peste tot pământul.

Eu cred și sunt pe deplin convins că toți aceia care acum cred din inimă mesajul divin, care au respect față de Dumnezeu, față de Cuvântul Său, au respect față de chemarea, trimiterea și însărcinarea dată de El, cred că ei fac parte din gloata biruitoare. Dar pe toți aceia care batjocoresc și trec nepăsători pe lângă chemarea dată de El trebuie să-i predăm în brațul lui Dumnezeu. În zilele lui Moise existau niște oameni plini de pizmă și batjocură, și așa este și în timpul nostru. Batjocoritorii de astăzi sunt ca cei din timpul lui Moise, care au trecut pe lângă însărcinarea pe care Dumnezeu a dat-o lui Moise, n-au avut niciun fel de respect de aceasta, ci au atârnat poporul împotriva lui. Dacă se întâmplă în timpul nostru atunci aparține de evenimentele timpului. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu că adevărații aleși nu pot fi amăgiți, ei rămân în har, ei rămân în Cuvânt, ei își trăiesc pregătirea lor și sunt bogat hrăniți prin Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu.

Au venit și au trecut 55 de ani și Domnul Dumnezeu va avea o recoltă bogată pe care Și-o va lua în slavă, îi va lua pe toți care L-au crezut pe El și au acceptat tot ceea ce El a pregătit. Voi știți cu precizie că Domnul nostru a spus: „*Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine*” (Ioan 13:20).

Frați și surori, revenirea Domnului este foarte, foarte aproape. În mod deosebit dorim să punem pe inima tinerilor: să se dedice Domnului, să rămână treji în deciziile lor, pentru ca totul să decurgă în așa fel ca să n-aducă nicio rușine și nicio ocară asupra Domnului; toți să aibă o viață firească normală, dar în inimile lor să fie în legătură cu Domnul. Să nu vă lăsați robiți de lucrurile acestei lumi. Ci așa cum este scris: „*Pe cine Fiul îl eliberează, acela cu adevărat este liber*”. Astfel dorim tuturor, mai ales tinerilor, ca ei să ia deciziile lor pentru Domnul și să fie conștienți că și ei vor fi prezenți la răpire. Dacă de aici din față vin niște cuvinte mai aspre atunci toți să știe că este doar

dintr-un singur motiv: noi dorim ca toți care acum ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl cred să trăiască pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Permiteți-mi să spun încă un gând care îmi vine. În ianuarie 1981 am trăit răpirea. Frați și surori, este pur și simplu foarte puternic: când Domnul Se va reîntoarce, morții în Hristos vor învia și noi toți cei vii care vom fi rămas, vom fi schimbați și apoi vom fi ridicați în salvă și Îl vom întâlni în văzduh. Eu o pot spune pe baza lucrurilor pe care le-am văzut: hainele cu care toți erau îmbrăcați nu erau doar albe, ci erau de un alb strălucitor; fiecare haină albă reflecta o strălucire. Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.

Fie ca toți de pe întregul pământ să fie binecuvântați. El să binecuvânteze, să cheme afară și să dăruiască har, astfel ca toți aceia care ascultă Cuvântul să poată crede, să accepte și să-și trăiască pregătirea lor. Dumnezeului nostru Îi dăm toată cinstea în vecii vecilor. Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune. Scumpii mei frați și surori, sunt copleșit, Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut în mod deosebit în ultimii 50 de ani pe întregul pământ, că El a dăruit har și Cuvântul Lui sfânt care rămâne veșnic valabil a fost purtat pe întregul pământ și până la marginile lui. Sunt mulțumitor că ceea ce i-a fost spus fratelui Branham el a dat-o mai departe și și-a găsit împlinirea; el a spus: „Nu eu, ci mesajul care mi-a fost încredințat mie va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Acest lucru îl spun cu o durere adâncă: toți aceia care au rămas în urmă la fratele Branham, care își fac expozițiile lor, care pregătesc locuri de pelerinaj pe unde a umblat prorocul, ei au rămas în urmă, n-au primit continuarea, au refuzat legătura cu ceea ce Dumnezeu a făcut mai departe după plecarea prorocului Său, și câteodată cu mare batjocură trec nepăsători pe lângă ceea ce face Dumnezeu acum.

Haideți ca astăzi, cu adâncă mulțumire să-I spunem: „Iubite Domn, noi Îți mulțumim pentru trimiterea prorocului Tău făgăduit, Îți mulțumim pentru mesajul pe care Tu i l-ai încredințat slujitorului și prorocului Tău prin care a fost descoperit tot ce aparține planului de

mântuire al Dumnezeului nostru: fie partea evanghelică, partea de învățătură sau partea profetică. Dumnezeu a descoperit totul prin slujba slujitorului și prorocului Său. Iar noi am primit acest Cuvânt proaspăt descoperit de la tron, un Cuvânt viu, nu o literă, ci Duhul l-a făcut viu. Astăzi în acest loc noi dorim să-I mulțumim Dumnezeului nostru pentru continuitate, pentru ceea ce s-a întâmplat în ultimii 50 de ani pe întregul pământ. Noi dorim să-L urmăm pe Domnul până când vom vedea ceea ce am crezut. Înainte ca împreună să-I mulțumim Domnului, permiteți-mi să vă rog să ridicați scurt mâna dacă sunt dorințe de rugăciune pe care I le-am putea aduce Domnului. Dumnezeu să binecuvânteze, Dumnezeu să binecuvânteze pretutindeni. Ieri ne-a scăpat să ne rugăm pentru o cerere de rugăciune deosebită din Cehia, dar acum o vom aduce înaintea Domnului. Cu adevărat dorim să-I aducem înaintea Dumnezeului nostru totul și pe toți. El dă răspunsul.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ai văzut toate mâinile ridicate. Dacă sunt necazuri în domeniul duhovnicesc sau de natură pământească, Dumnezeule din ceruri, Tu Te-ai îngrijit pentru mântuirea sufletului, eliberarea duhului, vindecarea trupului, Tu Te-ai îngrijit pentru tot. Ție Îți mulțumim pentru răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. Ție Ți-i aducem pe toți aceia care sunt parte din Mireasa Mielului, ca ei să creadă așa cum zice Scriptura, să aibă parte de ceea ce Tu faci acum, credinței să-i adauge ascultarea pentru ca Tu să poți face din noi oameni care umblă pe căile Tale, oameni care Te cred pe Tine, Ți se încredințează Ție și împreună să trăiască desăvârșirea, restituirea completă și ploaia târzie cu tot ceea ce aparține.

Iubite Domn, în acest loc, în această zi deosebită Îți dedic gloata Ta răscumpărată prin Sânge din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. Dumnezeule, o, Doamne, dăruiește har și binecuvântează Mireasa Ta, Mireasa Mielului de pe întregul pământ. Îți mulțumesc că noi trăim în vremea când ultimii sunt chemați afară și sunt pregătiți. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Îți aducem mulțumire acum că Tu Ți-ai găsit plăcere în îndurare. Tu nu dorești moartea păcătosului, Tu dorești ca el să se pocăiască și să trăiască.

Iubite Domn, dăruiește har ca toate gândurile proprii, toate căile proprii, întreaga noastră voie proprie s-o încredințăm pe deplin în voia

Ta și Tu să poți înainta, propăși cu noi până când noi împreună vom ajunge ținta. Pentru mine această zi este o zi de aducere aminte. Îți mulțumesc frumos pentru Centrul de Misiune, Îți mulțumim pentru partea tehnică, Îți mulțumesc pentru toți frații care își îndeplinesc sarcinile lor pentru ca întreaga lume să poată urmări și asculta vestirea. Binecuvântează în toată Africa, în toată Asia și pe toate continentele. Îți mulțumim că Tu desăvârșești lucrarea Ta în zilele noastre și Îți mulțumim că revenirea Ta este aproape. Îți mulțumim că fecioarele înțelepte vin de fiecare dată să-și umple candelile cu untdelemnul Duhului, ca să primească descoperire după descoperire și astfel să fie binecuvântate. Încă o dată Ți-i încredințăm și dedicăm pe toți cei în vârstă, pe cei operați, pe cei cu slăbiciuni, cu boli, cu necazuri, pe cei tineri și pe toți Ți-i aducem înaintea Ta. Noi toți venim înaintea Ta, ne dedicăm Ție, Te rugăm binecuvântează din bogăția harului Tău și desăvârșește-Ți lucrarea Ta. Lăudat și cinstit să fie sfântul și minunatul Tău Nume Isus. Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună „Amin”.